

Legislație notarială

Ediție îngrijită de **Adina R. Motica,**
Oana-Elena Buzincu și Veronica Stan

Actualizată la data de
20 iunie 2023

Editura
Hamangiu
2023

1. Legea nr. 36/1995

a notarilor publici și a activității notariale

republicată^[1] în
M. Of. nr. 237 din 19 martie 2018

cu modificările și completările^[2] aduse prin:

- **Legea nr. 71/2019** privind societățile mutuale de asigurare și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 323 din 24 aprilie 2019);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 591/2019** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1), (2) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, precum și a dispozițiilor art. 63 alin. (1) și (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma republicată ca urmare a modificării operate prin Legea nr. 206/2016 (M. Of. nr. 53 din 28 ianuarie 2020);
- **Legea nr. 38/2020** pentru modificarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 (M. Of. nr. 280 din 3 aprilie 2020);
- **Legea nr. 140/2022** privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 500 din 20 mai 2022);
- **Legea nr. 216/2022** pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative (M. Of. nr. 709 din 14 iulie 2022);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 291/2022** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (11) teza a treia din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 (M. Of. nr. 1028 din 21 octombrie 2022).

[1] Republicată în temeiul art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 21 martie 2017, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 18 iunie 2014, iar ulterior a mai fost modificată prin Legea nr. 206/2016 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, precum și pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din 9 noiembrie 2016.

[2] Potrivit art. 34 pct. 1 din Legea nr. 71/2019, „În tot cuprinsul Legii nr. 36/1995, republicată, sintagma «Casa de asigurări a notarilor publici» se înlocuiește cu sintagma «Casa de răspundere civilă a notarilor publici», sintagma «asigurare de răspundere civilă» se înlocuiește cu sintagma «contract de răspundere civilă», sintagma «contract de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «contract de răspundere civilă», sintagma «limita minimă a valorii de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «limita minimă a valorii garantate de răspundere civilă», sintagma «primă de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «contribuție de răspundere civilă», iar sintagma «nivelul primei de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «nivelul cuantumului contribuției»". În această versiune actualizată a Legii nr. 36/1995 s-a făcut înlocuirea, acolo unde a fost cazul.

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale _____	1-11
Capitolul II. Competența notarilor publici _____	12-18
Capitolul III. Organizarea activității notarilor publici _____	19-63
<i>Secțiunea 1. Organizarea, funcționarea și evidența biroului individual notarial și a societății profesionale notariale</i> _____	19-20
<i>Secțiunea a 2-a. Actualizarea numărului de notari publici</i> _____	21
<i>Secțiunea a 3-a. Dobândirea calității de notar public</i> _____	22-35
<i>Secțiunea a 4-a. Numirea în funcția de notar public</i> _____	36-40
<i>Secțiunea a 5-a. Încetarea și suspendarea din funcția de notar public</i> _____	41-46
<i>Secțiunea a 6-a. Camera Notarilor Publici</i> _____	47-52
<i>Secțiunea a 7-a. Uniunea Națională a Notarilor Publici</i> _____	53-63
Capitolul IV. Drepturile și îndatoririle notarilor publici _____	64-77
<i>Secțiunea 1. Drepturile notarilor publici</i> _____	64-69
<i>Secțiunea a 2-a. Îndatoririle și răspunderile notarilor publici</i> _____	70-77
Capitolul V. Procedura actelor notariale _____	78-157
<i>Secțiunea 1. Dispoziții comune</i> _____	78-89
<i>Secțiunea a 2-a. Autentificarea înscrisurilor</i> _____	90-102
<i>Secțiunea a 3-a. Procedura succesorală</i> _____	103-120
<i>Secțiunea a 4-a. Procedura lichidării pasivului succesoral</i> _____	121-134
<i>Secțiunea a 5-a. Procedura medierii și arbitrajului pentru soluționarea litigiilor interprofesionale</i> _____	135
<i>Secțiunea a 6-a. Procedura organizării licitațiilor și a certificării rezultatului acestora</i> _____	136-137
<i>Secțiunea a 7-a. Procedura divorțului pe cale notarială</i> _____	138
<i>Secțiunea a 7¹-a. Procedura numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice</i> _____	138 ¹ -138 ⁵
<i>Secțiunea a 8-a. Procedura apostilei și supralegalizării actelor notariale</i> _____	139
<i>Secțiunea a 9-a. Respingerea unui act sau a unei proceduri notariale</i> _____	140-145
<i>Secțiunea a 10-a. Procedura citării, comunicării și notificării în materie notarială</i> _____	146-147
<i>Secțiunea a 11-a. Alte proceduri notariale</i> _____	148-157
A. Legalizarea semnăturilor și a sigiliilor _____	148
B. Dare de dată certă înscrisurilor _____	149
C. Certificarea unor fapte _____	150-151
D. Legalizarea copiilor după înscrisuri _____	152
E. Efectuarea și legalizarea traducerilor _____	153
F. Primirea în depozit de înscrisuri și documente _____	154
G. Acte de protest al cambiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin _____	155
H. Eliberarea de duplicate ale înscrisurilor notariale _____	156
I. Reconstituirea actelor originale _____	157

Capitolul VI. Controlul activității notariale, arhiva și evidența activității	158-164
Secțiunea 1. Controlul activității notariale	158-160
Secțiunea a 2-a. Arhiva și evidența activității	161-164
Capitolul VII. Dispoziții tranzitorii și finale	165-176
<i>Anexă. Camerele notarilor publici, circumscripțiile teritoriale ale acestora și localitățile în care se află sediile principale</i>	

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Activitatea notarială asigură persoanelor fizice și juridice constatarea raporturilor juridice civile sau comerciale nelitigioase, precum și exercițiul drepturilor și ocrotirea intereselor, în conformitate cu legea.

Art. 2. Activitatea notarială se realizează de notarii publici prin acte notariale și consultații juridice notariale, în condițiile prezentei legi.

Art. 3. (1) Notarul public este investit să îndeplinească un serviciu de interes public și are statutul unei funcții autonome.

(1¹)^[1] Dispozițiile legale privind procedurile de insolvență nu sunt aplicabile notarilor publici.

(2) Pe teritoriul României funcția de notar public se organizează și se exercită numai în condițiile prezentei legi, în cadrul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, denumită în continuare *Uniunea*, și al Camerelor Notarilor Publici, denumite în continuare *Camere*.

(3) Funcția de notar public se exercită numai de către notarii publici membri ai Uniunii, organizați în cadrul Camerelor.

(4) În exercitarea profesiei și în legătură cu aceasta, notarul public este protejat de lege.

(5) Constituirea și funcționarea de forme de organizare a profesiei de notar public, altele decât Uniunea și Camerele, sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare a oricărui altor forme de organizare sunt nule de drept.

Art. 4. (1) Notarul public își exercită funcția într-un birou notarial. Formele de exercitare a funcției de notar public sunt:

- a) birou individual;
- b) societate profesională.

(2) În cadrul biroului individual își exercită funcția un notar public, angajați cu studii superioare și personal auxiliar.

(3) Societatea profesională se constituie din 2 sau mai mulți notari publici asociați. În cadrul societății profesionale, notarii publici asociați pot angaja personal cu studii superioare și personal auxiliar.

(4) Notarii publici asociați într-o societate profesională își exercită personal funcția și răspund individual pentru activitatea lor.

(5) Notarul public nu își poate exercita funcția, în același timp, în mai multe forme de exercitare a acesteia.

[1] Alin. (1¹) al art. 3 a fost introdus prin art. IV din Legea nr. 216/2022.

Art. 5. (1) Formele de exercitare a profesiei de notar public vor fi individualizate prin denumire, după cum urmează:

a) în cazul biroului individual – sintagma „birou individual notarial” urmată fie de numele notarului public titular, fie de denumirea biroului, în cazul în care notarul public și-a ales o denumire;

b) în cazul societății profesionale – sintagma „societate profesională notarială” urmată fie de numele notarilor publici asociați, fie de denumirea societății profesionale, în cazul în care notarii publici asociați și-au ales o denumire.

(2) Denumirile prevăzute la alin. (1) vor figura pe însemnele exterioare ale birourilor individuale sau ale societăților profesionale, în condițiile stabilite de statutul profesiei.

(3) Prin contractul de asociere, notarii publici pot conveni ca denumirea societății profesionale să rămână nemodificată, în cazul decesului sau al ieșirii din asociere a unuia dintre asociați.

Art. 6. (1) Notarul public este liber să opteze și să își schimbe în orice moment opțiunea pentru una dintre formele de exercitare a funcției prevăzute de lege.

(2) Cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale statutului profesiei, o formă de exercitare a funcției de notar public se poate transforma în alta fără a intra în lichidare.

Art. 7. Actul îndeplinit de notarul public, purtând sigiliul și semnătura acestuia, este de autoritate publică și are forța probantă și, după caz, forța executorie prevăzute de lege.

Art. 8. Actele notariale pot fi efectuate și de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, precum și de alte instituții, în condițiile și limitele prevăzute de lege.

Notă. A se vedea și Legea nr. 62/2019 privind activitatea consulară (M. Of. nr. 299 din 18 aprilie 2019).

Art. 9. (1) Notarii publici și instituțiile prevăzute la art. 8 care desfășoară activitate notarială au obligația să verifice, în scopul prevenirii litigiilor, ca actele pe care le instrumentează să nu cuprindă clauze contrare legii și bunelor moravuri, să ceară și să dea lămuriri părților asupra conținutului acestor acte spre a se convinge că le-au înțeles sensul și le-au acceptat efectele.

(2) În cazul în care actul solicitat este contrar legii și bunelor moravuri, notarul public va refuza întocmirea lui.

Art. 10. Activitatea notarială se desfășoară în mod egal pentru toate persoanele, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Art. 11. (1) Notarul public își desfășoară activitatea la sediul biroului notarial în care funcționează. Pentru îndeplinirea obligațiilor profesionale, notarul public se poate deplasa și în afara sediului biroului notarial, în limitele circumscripției teritoriale a judecătoriei în care își desfășoară activitatea.

(2) În cazul în care în circumscripția unei judecătorii funcționează mai multe birouri de notari publici, competența teritorială a fiecărui notar public se întinde pe

tot cuprinsul acelei circumscripții. Competența teritorială a notarilor publici numiți în municipiul București se întinde pe tot cuprinsul circumscripției Tribunalului București.

Capitolul II. Competența notarilor publici

Art. 12. Notarul public îndeplinește următoarele acte și proceduri notariale:

- a) redactarea înscrisurilor cu conținut juridic, la solicitarea părților;
- b) autentificarea înscrisurilor;
- c) procedura succesorală notarială;
- d) certificarea unor fapte, în cazurile prevăzute de lege;
- e) legalizarea semnăturilor de pe înscrisuri, a specimenelor de semnătură, precum și a sigiliilor;
- f) darea de dată certă înscrisurilor;
- g) primirea în depozit a bunurilor, a înscrisurilor și a documentelor prezentate de părți, precum și a sumelor de bani, a altor bunuri, înscrisuri sau documente găsite cu ocazia inventarului succesoral, în limita spațiului și utilităților de care dispune biroul notarial;
- h) actele de protest al cambiiilor, al biletelor la ordin și al cecurilor;
- i) legalizarea copiilor de pe înscrisuri;
- j) efectuarea și legalizarea traducerilor;
- k) eliberarea de duplicate de pe actele pe care le-a întocmit;
- l) activități fiduciare, în condițiile legii;
- m) numirea, în cazurile prevăzute de lege, a custodelui sau a curatorului special;
- n) înregistrarea și păstrarea, în condițiile legii, a amprentelor dispozitivelor speciale de marcat;
- o) certificarea etapelor procedurale ale licitațiilor și/sau ale rezultatelor acestora;
- p) procedura divorțului, în condițiile legii;
- q) emiterea certificatului european de moștenitor;
- r) lichidarea pasivului succesoral, cu acordul tuturor moștenitorilor;
- s) emiterea titlurilor executorii notariale;
- s¹)^[1] procedura numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice;
- ș) orice alte operațiuni prevăzute de lege.

Art. 13. Notarii publici pot da și alte consultații juridice în materie notarială decât cele privind conținutul actelor pe care le îndeplinesc și pot participa, în calitate de specialiști desemnați de părți, la pregătirea și întocmirea unor acte juridice cu caracter notarial.

Art. 14. Notarul public poate desfășura, în condițiile legii, activități de agent al Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare^[2], precum și alte activități decât cele prevăzute de prezenta lege date în competența sa.

[1] Lit. s¹) de la art. 12 a fost introdusă prin art. 9 pct. 1 din Legea nr. 140/2022.

[2] N.r. În prezent, Registrul Național de Publicitate Mobiliară, reglementat prin Legea nr. 297/2018 (republicată în M. Of. nr. 1184 din 7 decembrie 2020), aspect care trebuie avut în vedere în tot cuprinsul Legii nr. 36/1995, acolo unde este cazul.

Art. 15. În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, notarul public are competență generală, cu excepțiile prevăzute în situațiile următoare:

a) procedura succesorală notarială este de competența notarului public din biroul notarial situat în circumscripția teritorială a judecătorei în care defunctul și-a avut ultimul domiciliu;

b) în cazul moștenirilor succesive, moștenitorii pot alege competența oricăruia dintre notarii publici care își desfășoară activitatea într-un birou individual sau într-o societate profesională din circumscripția teritorială a judecătorei în care și-a avut ultimul domiciliu acela dintre autori care a decedat cel din urmă;

c) actele de protest al cambiilor, al biletelor la ordin și al cecurilor se fac de notarul public din circumscripția teritorială a judecătorei în care urmează a se face plata;

d) eliberarea duplicatelor de pe actele notariale, îndreptarea erorilor materiale sau completarea omisiunilor vădite se face de notarul public în a cărui arhivă se află originalul actelor notariale;

e) procedura divorțului este de competența notarului public cu sediul biroului în circumscripția judecătorei în a cărei rază teritorială se află locul încheierii căsătoriei sau ultima locuință comună a soților;

f) procedura eliberării încheierii cu privire la rezultatul verificărilor efectuate în Registrul de evidență a procedurilor succesoriale al Camerelor și în registrele naționale notariale ale Uniunii se îndeplinește de notarul public competent, în condițiile legii, să efectueze procedura succesorală;

f¹)⁽¹⁾ procedura numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice este de competența notarului public din biroul notarial situat în circumscripția judecătorei în care majorul are domiciliul sau reședința;

g) orice alte situații prevăzute de lege.

Art. 16. (1) Conflictele de competență între notarii publici din circumscripția aceleiași curți de apel se soluționează de către Colegiul director al Camerei, la sesizarea notarului public sau a părții interesate.

(2) Conflictele de competență dintre notarii publici din circumscripția unor curți de apel diferite se soluționează de către Biroul executiv al Consiliului Uniunii.

(3) Decizia Colegiului director al Camerei sau, după caz, a Biroului executiv al Consiliului Uniunii poate fi contestată, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea notarul public cel din urmă sesizat. Hotărârea judecătorei este definitivă.

Art. 17. Secretarii consiliilor locale ale comunelor și orașelor unde nu funcționează birouri ale notarilor publici îndeplinesc, la cererea părților, legalizarea copiilor de pe înscrisuri, cu excepția înscrisurilor sub semnătură privată.

Art. 18. (1) Activitatea notarială a misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României se desfășoară pe baza legii române și a înțelegerilor internaționale la care România este parte, precum și potrivit uzanțelor internaționale.

⁽¹⁾ Lit. f¹) de la art. 15 a fost introdusă prin art. 9 pct. 2 din Legea nr. 140/2022.

(2) La cererea persoanelor fizice având cetățenia română, precum și a persoanelor juridice române, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României îndeplinesc următoarele acte notariale:

a) redactarea de înscrisuri, la solicitarea părților, în vederea îndeplinirii uneia dintre procedurile notariale prevăzute de lege în competența misiunilor diplomatice și oficiilor consulare;

b) autentificarea înscrisurilor, cu excepția actelor juridice între vii cu efect constitutiv sau translativ de proprietate și a actelor privind alegerea, modificarea și lichidarea regimului matrimonial;

c) legalizarea sigiliilor și a semnăturilor;

d) darea de dată certă înscrisurilor prezentate de părți;

e) certificarea unor fapte;

f) legalizarea de copii de pe înscrisuri;

g) efectuarea și legalizarea traducerilor;

h) primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor prezentate de părți;

i) eliberarea de duplicate de pe actele notariale întocmite de misiunile diplomatice sau oficiile consulare.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare nu pot îndeplini procedura desfacerii căsătoriei și procedura succesorală.

(4) Activitățile notariale prevăzute la alin. (2), care produc efecte juridice în România, pot fi îndeplinite de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României și la cererea persoanelor fizice sau juridice străine, în măsura în care legile și reglementările statului de reședință sau acordurile bilaterale nu se opun.

(5) Actele notariale se îndeplinesc la sediile misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum și la bordul navelor și aeronavelor sub pavilion românesc care se află staționate în raza de activitate a acestor organe, precum și la domiciliul cetățeanului român ori în alt loc, dacă acest lucru este prevăzut în convențiile internaționale la care România și statul de reședință sunt părți sau legea locală nu se opune.

Notă. A se vedea și Legea nr. 62/2019 privind activitatea consulară (M. Of. nr. 299 din 18 aprilie 2019).

Capitolul III. Organizarea activității notarilor publici

Secțiunea 1. Organizarea, funcționarea și evidența biroului individual notarial și a societății profesionale notariale

Art. 19. (1) Activitatea notarilor publici se desfășoară în cadrul unui birou notarial, în care pot funcționa unul sau mai mulți notari publici asociați în partidă simplă sau comună, după caz, conform avizului Colegiului director al Camerei, angajați cu studii superioare și personal auxiliar.

(2) Prin asociere, notarul public nu își pierde dreptul la birou notarial individual.

(3) Asocierea și încetarea asocierii notarilor publici care au sediul biroului în circumscripția aceleiași judecătories se dispun prin decizie a Colegiului director al Camerei în a cărei rază teritorială se află judecătoria în circumscripția căreia au sediul notarii publici. Asocierea și încetarea asocierii notarilor publici care nu au

sediul biroului în circumscripția aceleiași judecătoria se dispun prin ordin al ministrului justiției. Condițiile și procedura privind asocierea, respectiv încetarea asocierii notarilor publici, se stabilesc prin regulamentul de punere în aplicare a prezentei legi^[1].

(4) Asocierea, respectiv încetarea asocierii, produce efecte de la data înregistrării acesteia în Registrul național de evidență a notarilor publici, denumit în continuare *RNENP*, ținut de Uniune. Certificatul de înregistrare se comunică, de îndată, Ministerului Justiției.

Art. 20. (1) Notarul public își poate schimba sediul biroului notarial dintr-o localitate în altă localitate, prin concurs organizat de către Institutul Notarial Român, la nivel național, pe posturile destinate schimbărilor de sedii.

(2) Concursul de schimbări de sedii prevăzut la alin. (1) constă într-o probă practică scrisă. Nota minimă de promovare este 7,00.

(3) Ocuparea posturilor de către candidații admiși se face potrivit opțiunii exprimate în cererea de înscriere la concurs, în ordinea mediilor obținute și în limita posturilor prevăzute în ordinul de actualizare menționat la art. 21 alin. (3) lit. d).

(4) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), schimbarea sediului biroului notarial dintr-o localitate în altă localitate se poate realiza prin încetarea calității notarului public titular și preluarea postului acestuia, la cerere, de către notarul public asociat.

(5) În cazul în care în societatea profesională funcționează mai mult de 2 notari publici asociați, care nu sunt numiți în localitatea respectivă, locul vacantat în condițiile alin. (4) se ocupă de notarul public nominalizat prin contractul de asociere de către notarul public titular, dintre notarii asociați. În cazul în care nu este nominalizat unul dintre notarii asociați, locul vacantat se ocupă prin concurs organizat în condițiile prezentei legi.

(6) La stabilirea posturilor destinate schimbărilor de sedii, Colegiile directoare ale Camerelor vor ține seama atât de criteriile prevăzute la art. 21 alin. (4), cât și de locurile devenite vacante ca urmare a încetării calității unor notari publici.

(7) Notarul public își poate schimba temporar sediul, prin asociere, dintr-o localitate în altă localitate, cu respectarea dispozițiilor art. 19 alin. (1)-(3).

(8) Componența comisiilor pentru organizarea și desfășurarea concursului de schimbare de sedii se stabilește potrivit regulamentului aprobat de către Consiliul Uniunii. Din comisia de examinare și din comisia de soluționare a contestațiilor face parte și câte un reprezentant al Ministerului Justiției.

(9) Schimbarea sediului biroului se dispune prin ordin al ministrului justiției.

(10) Schimbarea temporară a sediului biroului notarial prevăzută la alin. (7) se dispune prin ordin al ministrului justiției sau, după caz, prin decizie a Colegiului director al Camerei.

(11) Procedura privind organizarea și desfășurarea concursului de schimbare de sediu se stabilește prin regulament, aprobat de Consiliul Uniunii.

[1] A se vedea Ordinul ministrului justiției nr. 2.333/C/2013 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 1 august 2013, cu modificările și completările ulterioare.

Notă. A se vedea și Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 32/2017 privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului de schimbare a sediilor birourilor notariale (M. Of. nr. 380 din 22 mai 2017).

Secțiunea a 2-a. Actualizarea numărului de notari publici

Art. 21. (1) La actualizarea numărului de notari publici se va avea în vedere ca în circumscripția unei judecătoria să își exercite funcția cel puțin 2 notari publici.

(2) Numărul posturilor de notar public se actualizează, de regulă anual, de către ministrul justiției. Actualizarea se face la propunerea Consiliului Uniunii.

(3) Ministrul justiției va proceda, în primul trimestru al fiecărui an, pe baza propunerilor Consiliului Uniunii, la emiterea ordinelor de actualizare, în mod distinct, pentru fiecare categorie de posturi care se actualizează, astfel:

a) posturile destinate judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție;
b) posturi destinate notarilor stagiați care vor promova examenul de definitivat;
c) posturi destinate persoanelor care au cel puțin 6 ani vechime în funcții de specialitate juridică și care vor promova concursul de dobândire a calității de notar public;

d) posturi destinate schimbărilor de sedii ale birourilor notariale.

(4) La formularea propunerii de actualizare, Consiliul Uniunii va ține seama de:
a) propunerile Camerelor;

b) numărul notarilor publici în funcție;

c) numărul notarilor stagiați care urmează să susțină examenul de definitivat;

d) cererile judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție care urmează să fie numiți notar public cu scutire de examen;

e) cerințele rezultate din întinderea teritoriului, numărul locuitorilor;

f) volumul și tipul procedurilor notariale solicitate de către public;

g) media anuală a onorariilor încasate de birourile notariale, pe localități.

(5) La formularea propunerilor de actualizare, Camerele vor avea în vedere criteriile prevăzute la alin. (4) lit. b)-g).

Secțiunea a 3-a. Dobândirea calității de notar public

Art. 22. (1) Notar public poate fi cel care îndeplinește următoarele condiții:

a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, cetățean al unui stat aparținând Spațiului Economic European sau cetățean al Confederației Elvețiene și are domiciliul sau reședința în România;

b) are capacitate deplină de exercițiu;

c) este licențiat în drept;

d) nu are antecedente penale rezultate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori a săvârșirii cu intenție a unei alte infracțiuni;

e) se bucură de o bună reputație, constatată în condițiile stabilite prin statut;

f) cunoaște limba română;

g) este apt din punct de vedere medical și psihologic pentru exercitarea funcției;

h) a deținut timp de 2 ani calitatea de notar stagiar, a absolvit Institutul Notarial Român și a promovat examenul de definitivat sau a exercitat timp de cel puțin 6 ani

o funcție de specialitate juridică și a promovat concursul de admitere în funcția de notar public.

(2) Dovada îndeplinirii condiției prevăzute la alin. (1) lit. g) se face în baza unui certificat medical și a unui aviz psihologic emise de către unități sanitare și cabinete psihologice acreditate potrivit legii și cu care Uniunea sau Camerele au încheiat protocoale de colaborare.

Art. 23. În toate cazurile în care, potrivit legii, există obligația îndeplinirii condiției prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. g), dispozițiile art. 22 alin. (2) sunt aplicabile.

Art. 24. (1) Pentru a deveni notar stagiar, o persoană trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. a)-g) și să promoveze examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar, organizat de Institutul Notarial Român.

(2) Institutul Notarial Român organizează, pe posturile aprobate de Consiliul Uniunii, într-o zi lucrătoare, la o dată stabilită de președintele Uniunii, examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar.

(3) Examenul sau concursul de admitere ca notar stagiar constă într-o probă scrisă, cu caracter teoretic, din tematica aprobată de Consiliul Uniunii. Nota minimă de promovare este 7,00. Candidații declarați admiși vor ocupa locurile în limita posturilor aprobate de Consiliul Uniunii pentru Camera la care și-au depus cererea de înscriere la examen sau concurs. Un candidat poate depune cererea de înscriere la examen sau concurs la o singură Cameră.

(4) Locurile destinate dobândirii calității de notar stagiar se aprobă de către Consiliul Uniunii, după consultarea Colegiilor directoare.

Notă. A se vedea și Ordinul ministrului justiției nr. 2792/C/2017 privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și desfășurarea examenului sau a concursului pentru dobândirea calității de notar stagiar, cu modificările și completările ulterioare (M. Of. nr. 861 din 1 noiembrie 2017).

Art. 25. (1) După promovarea examenului sau concursului prevăzut la art. 24, notarul stagiar urmează timp de 2 ani cursurile de pregătire teoretică și practică organizate de Institutul Notarial Român.

(2) Pe perioada desfășurării stagiului, notarul stagiar suportă cheltuielile de pregătire stabilite de către Institutul Notarial Român. Nefrecventarea cursurilor sau neplata cheltuielilor de pregătire atrage încetarea calității de notar stagiar. Structura pregătirii și condițiile aplicării sancțiunii prevăzute în prezentul alineat, precum și procedura desfășurării stagiului se stabilesc prin regulament aprobat de către Consiliul Uniunii.

(3) Pregătirea teoretică se desfășoară prin frecventarea cursurilor organizate de Institutul Notarial Român. Pregătirea practică se desfășoară în cadrul unui birou notarial, desemnat de către Colegiul director al Camerei în care notarul stagiar a susținut examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar, cu acordul notarului public coordonator.

(4) Activitatea unui notar stagiar poate fi îndrumată numai de notari publici cu o vechime de cel puțin 6 ani în această calitate și care se bucură de o bună reputație profesională.

14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005

privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români

republicată^[1] în

M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011

aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 290/2005** (M. Of. nr. 959 din 28 octombrie 2005);

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 82/2012** pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor și actele de identitate ale cetățenilor români (M. Of. nr. 838 din 12 decembrie 2012), aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 235/2013** (M. Of. nr. 442 din 19 iulie 2013);
- **O.U.G. nr. 33/2016** pentru modificarea și completarea unor acte normative privind actele de stare civilă și actele de identitate ale cetățenilor români (M. Of. nr. 488 din 30 iunie

^[1] Republicată în temeiul art. 218 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 20 iulie 2005 și ulterior adoptării a mai fost modificată și completată prin:

– Legea nr. 290/2005 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 28 octombrie 2005;

– Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2006 pentru completarea art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 3 noiembrie 2006, aprobată prin Legea nr. 54/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 20 martie 2007;

– Legea nr. 53/2007 pentru completarea art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 20 martie 2007;

– Legea nr. 241/2007 pentru abrogarea unor reglementări prin care sunt acordate scutiri sau exonerări de la plata taxelor vamale ale unor bunuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 24 iulie 2007;

– Legea nr. 252/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează evidența persoanelor, eliberarea actelor de identitate și activitatea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 27 iulie 2007;

– Legea nr. 243/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 84/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 29 iunie 2009 și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 4 august 2009.

2016), aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 14/2018** (M. Of. nr. 50 din 18 ianuarie 2018);

- **Legea nr. 162/2020** pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții privind evidența persoanelor și actele de identitate ale cetățenilor români (M. Of. nr. 698 din 4 august 2020);
- **Legea nr. 140/2022** privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 500 din 20 mai 2022);
- **O.G. nr. 12/2023** pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții privind evidența persoanelor și cartea electronică de identitate (M. Of. nr. 84 din 31 ianuarie 2023);
- **Legea nr. 136/2023** pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, precum și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (M. Of. nr. 461 din 26 mai 2023);
- **Legea nr. 162/2023** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (M. Of. nr. 496 din 7 iunie 2023).

Cuprins

	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale _____	1-6
Capitolul II. Organizarea și administrarea R.N.E.P. _____	7-11 ²
Capitolul III. Actele de identitate _____	12-25
Capitolul IV. Domiciliul și reședința _____	26-41 ¹
Capitolul V. Sancțiuni _____	42-45
Capitolul VI. Dispoziții finale _____	46-54

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta ordonanță de urgență constituie cadrul care reglementează evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, prin care se asigură realizarea raporturilor juridice dintre persoanele fizice, juridice și instituțiile statului de drept.

Art. 2. (1)^[1] Evidența cetățenilor români reprezintă un sistem național de înregistrare și actualizare a datelor cu caracter personal ale acestora, necesar cunoașterii numărului, structurii și mișcării populației pe teritoriul țării și furnizării de date în interesul cetățenilor, al statului și al instituțiilor publice.

(2) Evidența cetățenilor români cu domiciliul în România se ține după principiul locului de domiciliu al acestora de către Ministerul Administrației și Internelor, prin Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor, denumită în continuare *D.G.E.P.*^[2],

^[1] Alin. (1) și (2) ale art. 2 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[2] *N.r.* Potrivit art. III alin. (3) din O.U.G. nr. 148/2022 (M. Of. nr. 1068 din 3 noiembrie 2022), „În toate actele normative în vigoare, expresia «Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date» se înlocuiește cu expresia «Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor», iar acronimul «D.E.P.A.B.D.» se înlocuiește cu acronimul «D.G.E.P.»». În această versiune actualizată a O.U.G. nr. 97/2005 a fost făcută înlocuirea, acolo unde a fost cazul.

împreună cu serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor organizate potrivit legii.

(3) Pentru cetățenii români care au domiciliul în străinătate, evidența acestora se ține după principiul ultimului domiciliu avut în țară și după reședința declarată în România.

(4)^[1] Activitatea de evidență a cetățenilor români, precum și cea privind eliberarea actelor de identitate ale cetățenilor români se realizează în mod unitar și sunt coordonate de D.G.E.P., la nivel central, și de către serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, la nivel județean.

Notă. A se vedea și H.G. nr. 1367/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date (*în prezent, Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor – n.r.*) (M. Of. nr. 802 din 25 noiembrie 2009).

Art. 3.^[2] (1)^[3] Integrarea și administrarea bazelor de date privind evidența persoanelor, a actelor de stare civilă, a cărților de identitate, a cărților electronice de identitate, a cărților de identitate simple, a cărților de identitate provizorii, a dovezii de reședință se realizează de D.G.E.P.

(2) D.G.E.P. administrează Sistemul național informatic de evidență a persoanelor, denumit în continuare *S.N.I.E.P.*

(3)^[4] S.N.I.E.P. reprezintă ansamblul activităților desfășurate cu mijloace informatice pentru ținerea evidenței persoanelor, a actelor de identitate, a dovezii de reședință și, după caz, a documentelor care stabilesc/atestă măsuri luate de autoritățile publice cu privire la persoană, a documentelor prin care se atestă înregistrarea sau modificarea actelor/faptelor de stare civilă ori a datelor de identitate necesare pentru scopurile prevăzute la art. 2 alin. (1).

Art. 4.^[5] *Abrogat.*

Art. 5.^[6] *Abrogat.*

Art. 6.^[7] (1) În vederea realizării evidenței cetățenilor români, fiecărei persoane fizice i se atribuie, începând de la naștere, un cod numeric personal, denumit în continuare *C.N.P.*, care se înscrie în actele și certificatele de stare civilă și se preia în celelalte acte cu caracter oficial, emise pe numele persoanei respective, precum și în Registrul național de evidență a persoanelor, denumit în continuare *R.N.E.P.*

(1)^[8] Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, C.N.P. se generează automat prin intermediul Sistemului informatic integrat pentru emiterea actelor de stare civilă, denumit în continuare *S.I.I.E.A.S.C.*

^[1] Alin. (4) al art. 2 a fost introdus prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[2] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[3] Alin. (1) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.G. nr. 12/2023.

^[4] Alin. (3) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.G. nr. 12/2023.

^[5] Art. 4 a fost abrogat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[6] Art. 5 a fost abrogat prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[7] Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[8] Alin. (1) al art. 6 a fost introdus prin art. I pct. 2 din O.G. nr. 12/2023.

(2) C.N.P. reprezintă un număr semnificativ ce individualizează în mod unic o persoană fizică și constituie un instrument de verificare a datelor de stare civilă ale acesteia și de identificare în anumite sisteme informatice de către persoanele autorizate.

(3)^[1] C.N.P. este generat de către D.G.E.P., potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 119/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de unic administrator, prin mijloace informatice.

(4) Pentru situațiile în care C.N.P. nu au fost generate potrivit alin. (3) sau acestea au fost epuizate, la solicitarea serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor, Serviciului Public Comunitar de Evidență a Persoanelor al Municipiului București sau a Departamentului consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe sau a misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României, D.G.E.P. generează C.N.P. suplimentare.

(5)-(6)^[2] *Abrogate.*

Capitolul II. Organizarea și administrarea R.N.E.P.^[3]

Art. 7.^[4] (1) R.N.E.P. este componenta principală a S.N.I.E.P. și reprezintă ansamblul datelor cu caracter personal ale cetățenilor români, rezultate în urma prelucrării automate, într-o concepție unitară, pentru scopurile prevăzute la art. 2 alin. (1).

(2)^[5] R.N.E.P. este organizat pe 3 niveluri – central, județean și local – și funcționează în sistem deschis, servind ca suport unic pentru furnizarea de date, în condițiile legii, pentru toate sistemele informatice ale instituțiilor și autorităților publice care prelucrează date nominale privind persoana fizică.

(3) Componenta informatizată a R.N.E.P. este organizată pe un singur nivel – central.

(4) Conținutul R.N.E.P. se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 8.^[6] *Abrogat.*

Art. 9.^[7] (1) Cetățenii români sunt înregistrați în R.N.E.P. pe baza datelor de stare civilă din actele de naștere.

(2) Introducerea, actualizarea, exploatarea și valorificarea datelor din R.N.E.P. se realizează de D.G.E.P. și de serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor.

^[1] Alin. (3) și (4) ale art. 6 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 3 din O.G. nr. 12/2023.

^[2] Alin. (5) și (6) ale art. 6 au fost abrogate prin art. 1 pct. 4 din O.G. nr. 12/2023.

^[3] Denumirea Capitolului II este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 7 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[4] Art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 8 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[5] Alin. (2) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 235/2013.

^[6] Art. 8 a fost abrogat prin art. 1 pct. 9 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[7] Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 10 din O.U.G. nr. 82/2012.

(3)^[1] Actualizarea datelor din R.N.E.P. se realizează, prin mecanisme informatice, pe baza informațiilor preluate din sisteme administrate de instituții ale administrației publice centrale, a documentelor prezentate de persoana interesată sau a informațiilor comunicate de autorități.

(3')^[2] Începând cu data realizării condițiilor tehnice, actualizarea R.N.E.P. se realizează prin proceduri automate, pe baza informațiilor preluate din sisteme informatice prevăzute la alin. (3), sau prin preluarea informațiilor din documentele prezentate de persoana interesată.

(4) Autoritățile prevăzute la alin. (3) sunt:

a) Ministerul Afacerilor Externe, pentru evenimentele de stare civilă intervenite în străinătate;

b) Autoritatea Națională pentru Cetățenie, pentru cei care dobândesc sau pierd cetățenia română;

c)^[3] organele judiciare, pentru persoanele față de care s-a dispus interzicerea exercitării drepturilor electorale, interzicerea prezenței în anumite localități, interzicerea părăsirii teritoriului României, măsura dării în urmărire, măsura preventivă a controlului judiciar sau cea a controlului judiciar pe cauțiune ori a arestului la domiciliu, pentru persoanele căutate pentru participare la proceduri judiciare, pentru persoanele care fac obiectul unei măsuri de protecție dispuse printr-un ordin de protecție, precum și pentru persoanele puse sub interdicție^[4];

d) instanțele judecătorești, notarii publici și ofițerii de stare civilă, pentru modificări intervenite ca urmare a divorțului;

e) Direcția Generală de Pașapoarte, pentru cei care dobândesc sau dețin statutul de cetățean român cu domiciliul în străinătate;

f)^[5] structurile de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriilor, acolo unde nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor, pentru modificările intervenite în statutul civil al persoanelor fizice.

(5)^[6] Prin hotărâre a Guvernului se pot stabili instituții/autorități suplimentare față de cele prevăzute la alin. (4).

Art. 10. (1) Datele cu caracter personal ale persoanelor fizice sunt protejate de legea specială și nu pot fi prelucrate decât în condițiile prevăzute de aceasta.

^[1] Alin. (3) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din O.G. nr. 12/2023.

^[2] Alin. (3') al art. 9 a fost introdus prin art. I pct. 6 din O.G. nr. 12/2023.

^[3] Lit. c) de la alin. (4) al art. 9 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Legea nr. 162/2020.

^[4] N.r. Potrivit art. 22 din Legea nr. 140/2022 privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 500 din 20 mai 2022), „În cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, referirile la (...) persoana pusă sub interdicție judecătorească se consideră a fi făcute la (...) persoana care beneficiază de consiliere judiciară sau de tutelă specială”.

^[5] Lit. f) de la alin. (4) al art. 9 a fost introdusă prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 235/2013.

^[6] Alin. (5) al art. 9 a fost introdus prin art. I pct. 7 din O.G. nr. 12/2023.

(2)^[1] Beneficiarii datelor cu caracter personal furnizate din R.N.E.P. sunt obligați să utilizeze aceste date numai pentru destinația stabilită și să asigure protecția acestora, în condițiile legii.

Art. 11.^[2] (1) Furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal din R.N.E.P. se face la cererea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice, în condițiile stabilite de lege.

(2)^[3] Furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal din R.N.E.P. se face în condițiile stabilite de lege, în cadrul unor acțiuni de interes public sau în vederea îndeplinirii unor obligații legale, cu plata corespunzătoare a unei taxe, în baza unui contract încheiat între Ministerul Afacerilor Interne, prin D.G.E.P., și beneficiar.

(3) De la plata taxei prevăzute la alin. (2) se exceptează furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal din R.N.E.P. solicitată de^[4]:

a) instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale și justiției;

b) instituțiile publice cu atribuții în domeniul realizării creanțelor bugetare prin modalitățile de executare silită prevăzute de lege;

c)^[5] Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate județene și a municipiului București și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești;

d) Ministerul Sănătății, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București și spitalele județene, municipale, orașenești și comunale;

e) Ministerul Finanțelor Publice și structurile subordonate acestuia, în scopul urmăririi impozitului pe venit datorat de persoanele fizice;

f) Ministerul Afacerilor Externe și structurile subordonate acestuia;

g)^[6] instituțiile cu atribuții în domeniul asistenței sociale și protecției copilului și al ocrotirii sociale a persoanelor vârstnice;

h) poliția locală;

i) alte persoane juridice, în condițiile prevăzute de lege.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal se face în baza unui protocol încheiat între Ministerul Administrației și Internelor, prin D.G.E.P., și persoanele juridice enumerate.

(5) Contractul prevăzut la alin. (2) și protocolul prevăzut la alin. (4) trebuie să conțină în mod obligatoriu destinația datelor, volumul și structura acestora, suportul pe care se livrează și măsurile de protecție și securitate a datelor prevăzute de lege.

^[1] Alin. (2) al art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[2] Art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din O.U.G. nr. 82/2012.

^[3] Alin. (2) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din O.G. nr. 12/2023.

^[4] Partea introductivă de la alin. (3) al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 9 din O.G. nr. 12/2023.

^[5] Lit. c) de la alin. (3) al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 235/2013.

^[6] Lit. g) de la alin. (3) al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 235/2013.

(6) Furnizarea sau verificarea unor date cu caracter personal din R.N.E.P. se realizează de:

- a) D.G.E.P. sau de structurile sale teritoriale, la solicitarea scrisă adresată acestora;
- b)^[1] serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, la solicitarea scrisă adresată acestora de către autoritățile publice locale sau de către persoanele fizice și juridice în condițiile prevăzute de lege.

Art. 11¹.^[2] (1) Cuantumul taxei prevăzute la art. 11 alin. (2) pentru furnizarea sau verificarea datelor cu caracter personal prin proceduri automate se stabilește potrivit bazei de calcul aprobate prin hotărâre a Guvernului. Cuantumul taxei se publică anual pe pagina de internet a D.G.E.P.

(2) Cuantumul taxei prevăzute la art. 11 alin. (2) pentru furnizarea sau verificarea datelor cu caracter personal prin proceduri neautomate se stabilește de către D.G.E.P. potrivit bazei de calcul aprobate prin hotărâre a Guvernului, cu luarea în considerare a cel puțin următoarelor elemente:

- a) costul mediu al materialelor utilizate pentru redactarea și transmiterea răspunsului;
- b) costul mediu al utilizării infrastructurii tehnice pentru extragerea datelor pentru unitatea de referință prin raportare la costul pe ora de funcționare;
- c) costul mediu cu resursa umană prin raportare la unitatea de referință;
- d) costul mediu pentru îndeplinirea unor operațiuni suplimentare.

(3) Valoarea elementelor care constituie baza de calcul al taxei prevăzute la alin. (2) se publică, anual, pe pagina de internet a D.G.E.P. Cuantumul taxei nu poate fi mai mic decât costurile implicate.

(4) Cuantumul taxei pentru furnizarea datelor cu caracter personal prin proceduri neautomate realizate potrivit art. 11 alin. (6) lit. b) se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 11². (1) Furnizarea datelor statistice extrase din R.N.E.P. se realizează cu plata unei taxe, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Pentru furnizarea datelor statistice extrase prin proceduri automate din R.N.E.P., procedura de calcul al valorii totale a taxei de furnizare se realizează de către D.G.E.P. prin raportare la cuantumul taxei pentru ora de funcționare, calculată potrivit dispozițiilor aprobate prin hotărâre a Guvernului. Procedura de calcul se publică pe pagina de internet a D.G.E.P.

Capitolul III. Actele de identitate

Art. 12.^[3] (1) Începând cu vârsta de 14 ani, cetățenilor român li se eliberează acte de identitate.

^[1] Lit. b) de la alin. (6) al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 235/2013.

^[2] Art. 11¹ și 11² au fost introduse prin art. I pct. 10 din O.G. nr. 12/2023.

^[3] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 82/2012.